

Pedro Mañas

Anna
KADABRA

Een monster in het bad

Geïllustreerd door David Sierra Listón

Vertaald door Carla Zijlemaker

WITTE LEEUW

Mevrouw Pruim

Zij is mijn juf en de baas van onze club. Ze lijkt een beetje ouderwets, maar ze is nog gekker dan wij!

Marcus Pocus

Mijn beste vriend, hoewel zijn kraai me niet echt mag. Zijn toverkleur is groen en hij is gek op grappen en idiote plannetjes.

Angela Sesam

Niemand is zoals zij, of als haar pad. Haar toverkleur is paars en ze is dol op strips en videogames, en ze wil elke dag iemand anders zijn.

Olivier Donker

Blijf uit de buurt van dat rotjoch. Hij wil net als zijn overgrootvader de beroemdste heksenjager van Maanstad worden.

Anna

Kadabra

Dit ben ik met mijn kat en mijn toverkracht in de kleuren van de regenboog! Dankzij die toverkracht kan ik heel veel problemen oplossen... En nog meer problemen veroorzaken.

Sara Kazan

Zij is de oudste, de beste leerling... en de meest bazige. Zij heeft gele toverkracht en een aanstellerige vleermuis als huisdier.

Hè hè, eindelijk heb je het boek opengeslagen!

Als je nog iets langer had gewacht, was ik gesmolten. Dan waren er alleen nog twee gekleurde kousen overgebleven, drijvend in een plasje. Want wat ze ook zeggen, ook heksen kunnen niet goed tegen de hitte. Zelfs mijn toverstokje hing er slapjes bij.

Inderdaad, ik ben Anna Kadabra, heks in opleiding. Of wat er van haar over is.

De hitte heeft inmiddels ook Maanstad bereikt, het betoverde stadje waar ik woon. Nou ja, bereikt... heeft ons verpletterd kun je beter zeggen. Het is om te stikken, en dan nog de hooikoorts en de muggen! Die zijn zo groot dat het wel vogels lijken. Ze steken je niet alleen, ze vallen je aan.

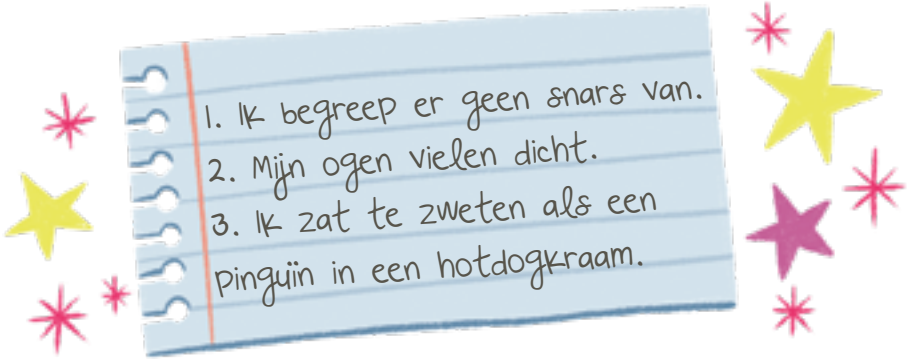
Maar de insecten zijn niet het ergste. De hittegolf heeft nóg engere beesten wakker gemaakt. Daar moet je wel tegen kunnen als je verder wilt lezen!

Het begon allemaal tijdens een bijeenkomst van de Club van de Volle Maan. We zijn met vier leerlingen die na schooltijd bij elkaar komen in een oud landhuis. Die middag las onze juf, mevrouw Pruim, voor uit een superdik boek. Anderhalve kilo pure verveling.

‘Je maakt de zuiveringsdrank af met zilverzout en laat dit drie nachten in het maanlicht staan.

En dan...’ Ze keek ons recht aan. ‘Is er iets, kinderen?’

Wat mij betreft waren er drie dingen:

Maar de anderen waren er nog slechter aan toe.

Mijn beste vriend, Marcus Pocus, werd lek geprikt door de muggen. Terwijl juist hij nooit een dier pijn zou doen. Daarom joeg hij ze weg door met zijn toverstokje te zwaaien.

Angela Sesam, die last heeft van hooikoorts, zat zich als een gek te krabben. Haar huid zat onder de rode bulten.

O, en ze droeg cowboylaarzen in plaats van slippers. Vraag me niet waarom.

Sara Kazan is de oudste van ons en te trots om te zweten. Wel ontsnapte haar steeds een enorme geeuw. En even later ontsnapte er ook iets vanonder haar hoed. Dat was Cruella, haar vleermuis, die bijna gestoofd was in haar eigen vocht.

Onze andere huisdieren zijn een pad, een kraai en mijn kat Cosmo. Maar die waren allemaal zo stil en onbeweeglijk dat ze wel opgezet leken.

‘Kom op, niet zo overdrijven,’ zei de juf. ‘Met een goede verkoelingspreuk is het zo opgelost!’

Maar... pfff! Haar toverstokje was zo oververhit dat er alleen een wolkje stof uit kwam.

‘Oké,’ zei ze hoestend en een beetje beschaamd. ‘Het is inderdaad een beetje warm. Jullie kunnen wel een paar vrije dagen gebruiken.’

Vrij. Dat was zeker een toverwoord.